

Official Resolution : re : Ratification of 15th amendment to the Constitution of India.

OFFICIAL RESOLUTIONS.

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—Sir, I beg to move :

“That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (15th amendment) Bill, 1963 as passed by the Houses of Parliament.”

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (15th amendment) Bill, 1963 as passed by the Houses of Parliament.”

†**Sri S. NIJALINGAPPA.**—This amendment to the Constitution is the 15th in the list. Because this amendment has been accepted by Parliament in both the Houses and has to be ratified by the State Legislatures, it has been placed before this House. There are certain amendments to the Constitution and the Bill, as placed and accepted, consists of 12 clauses and they refer to various important amendments to the Constitution which have been found necessary.

The first of them, namely clause 2, refers to the age of the Judge of the Supreme Court to be decided by such authority and in such manner as Parliament may, by law, provide. Whenever there is any difficulty about it, it will be decided by such authorities. It sometimes happens that the Supreme Court may find it difficult to find judges to act on the Bench of the Supreme Court. In spite of the provision that the retired judges of the Supreme Court may sit on the Bench and decide, it sometimes happens that they may not be available. Therefore, it is said that the retired High Court Judges may be appointed by the President in consultation with the Chief Justice for this purpose.

Clause 4 refers to the amendment which is sought to be made for increasing the age of retirement of judges of the High Court from 60 to 62 years. In fact, the Law Commission has made a recommendation that it may be raised up to 65 years. The amendment is only for 62 years and it is found to be enough for the present.

Similarly in the case of High Court Judges, their age has to be decided whenever such an occasion arises, by the President, after consultation with the Chief Justice of India.

Under clause 5 there is a provision for the payment of compensatory allowance. When a judge of a High Court is transferred from one place to another, it is found necessary to provide compensatory allowance in addition to salary and in the meanwhile Parliament will have to fix what it should be until it is done, so as not to inconvenience Judges so transferred, the President may fix this allowance order.

Clause 6 follows as a result of clause 4, namely raising the retirement age of High Court Judges to 62 years.

Clause 7 with the consent of the President, the Chief Justice of a High Court may request a retired High Court Judge to sit on the Bench to decide cases.

Clause 8 refers to certain difficulties which are inherent in the jurisdiction of the Punjab High Court. In order to provide facilities for the litigants, this clause is inserted. It enables them to litigate in other High Courts.

Clause 9 refers to jurisdiction of India—extending sovereign right over certain territories outside the territorial waters.

Clause 10 refers to making the enquiries against officers to make it very speedy and expeditious.

Clause 11 refers to cases where either in the Union Public Service Commission or in the State Public Service Commission, whenever there is a vacancy, people may be asked to act on the Commission as Members thereof whenever the Chairman of either the U.P.S.C. or the P.S.C. of the State is on leave. The word 'vacancy' has not been mentioned there. It may give rise to some difficulties. Therefore, the word 'vacancies' has to be added.

These are simple matters which have been agreed to by the Parliament. I think this House gives its consent and ratifies what has been already accepted by the two Houses of Parliament.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈಗ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೌನ್ಸಿಟ್ಯುಷನ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ಲು ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಕಳೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಅವರು ಇದನ್ನು ಟರ್ನ್-ಡೌನ್ ಮಾಡಿ ನಾವು ಪಾಸು ಮಾಡಿದರೆ ಅಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ?

Mr. SPEAKER.—What is it that the Hon'ble Member is saying ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—It is simultaneously discussed in both the Houses here.

Mr. SPEAKER.—There is nothing wrong in it.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is to happen if they agree and we do not agree or we agree and they do not agree ?

Mr. SPEAKER.—If this House wants to agree it will agree. This is not like the passing of a Bill.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—There is no specific provision under our rules on this subject. That is why I wanted a clarification as to what would happen if the subject was debated simultaneously in both Houses.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is having in his mind some idea that the resolution has to go to the other House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is the procedure followed in other Legislatures ? If the Chair says it can be discussed as an independent resolution, I agree. That is why I raised this issue.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಕೆಳಮನೆ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನೆ ಎಂದು ಎರಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಆಗಲೇ ಮೊದಲು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್‌ಕಸ್ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್‌ಕಸ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಡಿಸ್‌ಕಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಮನೆಯವರು ತಪ್ಪು ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮೇಲ್ಮನೆಯವರು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್)

ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇದರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

Mr. SPEAKER.—There is really no conflict. There is some confusion that because a resolution is passed by this House, it requires consideration, or concurrence of the other House. Therefore this resolution is to be treated independently.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—There is a difference between a Bill and this resolution. What about rule 141 and what is the scope of discussion on the resolution?

Mr. SPEAKER.—It means that the Hon'ble Member confines discussion to the contents of the resolution. If he goes beyond that, I will pull him up.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ನಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ (15ನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ) ವಿಧೇಯಕ, 1963ರ ಮೇಲೆ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಪವಿತ್ರವಾದಂಥ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಈಗ ತಂದಿರುವುದು 15ನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹವ್ಯಾಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಎಷ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲೇ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೇ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನಗಳ ಮೇಲೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—What the Honourable Chief Minister means is as 'passed by them, and not as passed by us'.

Sri S. SIVAPPA.—We are as much a part and parcel of India as anybody else. The very reason why it has come here for ratification is to know our feelings. We must express our feelings about this amendment. Otherwise, there is no use discussing the resolution. Whether we are competent to modify what the Parliament has done is a different thing. ಆದರೆ ಪದೇ ಪದೇ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಸಿಂಧು ಆಗತಕ್ಕ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದುವರೆಗೂ 15 ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮುಖ್ಯಾಂಶವೇನೆಂದರೆ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳ ಸರ್ವಿಸ್‌ನ ವಯೋಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉಷ್ಣದೇಶ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅಮುಷ್ಯ ಪರಿಮಿತಿಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಾದರೆ ಅಂತಹವರು ಸರ್ವಿಸ್ ನಲ್ಲಿ 65 ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿಯಾದರೋ ವಯೋ ಮಿತಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಅರವತ್ತಕ್ಕೇ ಅರುಳೋ ವರುಳೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಗಾಢ ಬೇರ ಇದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ 60 ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸ್ ವಯೋ ಮಿತಿಯನ್ನು 62ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾದುದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 60 ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದರೆ ಸಾಕು ಆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ.

Mr. SPEAKER.—Not all people.

Sri S. SIVAPPA.—There may be exceptions like our Hon'ble Speaker. Even under the present provisions those exceptions can be found.

ರೋಗಾಭಿವಾಸವಾಗಿ ಇದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಾವು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾವು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತೀರಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೇನೂ ವಯೋಮಿತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಗುಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ರಿಟೈರ್ ಆದಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಅವರಿಗೇನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲೊರತಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಲನ ಬಹಳ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹವರಿಗೆ 60 ವರ್ಷಗಳ ಸರ್ವಿಸ್ ವಯಸ್ಸಿನ ಪರಿಮಿತಿಯೇ ಸಾಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದನ್ನು ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ರೀತಿ ನೀತಿ ಅಷ್ಟು ಸಾಧು ವಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇನ್ನೂ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಆಗತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳು 60 ರಿಂದ 62ರ ವರೆಗೂ ಅಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೂ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತರೆ ಅವರ ಕೆಳಗಿನ ನೌಕರರಿಗೆ ಒದಗುವ ಸದವಕಾಶ ವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ನೌಕರಗಳೂ ಸಹ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿವೆ, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಬಹಳ ಅಲ್ಪ. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಯೋ ಮಿತಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂವೆಯ 311ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಇದೆ. ಅದರಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡುವುದು, ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು ಎಲ್ಲೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡುವಾಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಆಗಿದಂಥ ಕಾನೂನಿನ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಇವರು ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತರಣೆಮಾಡಿ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳ ಒಂದು ಒಳಚಿಕ್ಕಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನಾದರೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷೆಕೊಡಬಹುದು. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳ ರೀತ್ಯ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾವಣೆಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ? ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಅವರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದರಲ್ಲಿ ಈಗ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದವರೆ ಆ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೇ? ಈ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಮುಖೇನ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಕೊಡುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಿಂದೇನಾದರೂ ಧಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜನತೆಗೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯ ಅನೀತಿ ತಲೆದೋರಿದರೆ ಆಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ನಾವು ಕೈಹಾಕಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಏನು ಪವಿತ್ರವಾದಂಥ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಹಾಕಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಹಾಗೆ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಇವತ್ತು ಅದೇಶ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಭಯವಿರಬಹುದು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದೆಯೆಂದು ಅದರಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಮೆಚಾರಿಟ ಇದೆಯೆಂದು ಏನುಬೇಕಾದರೂ, ಹೇಗೆಬೇಕಾದರೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಥವಾ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ 15 ಸಾರಿ ಇದರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನು ಪವಿತ್ರವಾದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಇವರು ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸದಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆ ಎಷ್ಟು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೂ ಈಗ ಸಡಿಲವಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ತರಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದೇಶ ಪಕ್ಷದವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇಡವಾದವರಿಗೆ ನಾರಾಯಣೀಯಲ್ಲಿ ಅನನುಕೂಲಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಭಾದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿ

(SRI S. SIVAPPA)

ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಇವುನ್ನು ಹೇಳಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri G. V. GOWDA (Palya).—Mr. Speaker, Sir, both the Houses of Parliament have adopted the Constitution (15th Amendment) Bill and the Honourable Chief Minister has moved a resolution for getting the ratification of this House. As we are all aware, an independent judiciary is essential for the proper functioning of democracy. Nothing should be done which is in any way likely to impair in the least the independence of the judiciary and nothing should be done, in my opinion, to alter or vary the terms and conditions of a Judge, whether during his tenure of office or afterwards.

CLAUSE 2 READS AS :

“the age of a Judge of the Supreme Court shall be determined by such Authority and in such manner as Parliament, may, by law, provide.”

CLAUSE 4 (3) READS AS :

“If a question arises as to the age of a Judge of a High Court the question shall be decided by the President after Consultation with the Chief Justice of India and the decision of the President shall be final.”

So, two modes of procedure for the determination of the age of the Supreme Court Judge and High Court Judge are envisaged in the amendment. I really do not understand why there must be a distinction in the determination of the age of a Supreme Court Judge and a High Court Judge. Under clause (2), it says “...Parliament may by law provide”. That is so far as the Supreme Court Judge is concerned. So far as the High Court Judge is concerned, it is the President of India who will decide it in consultation with the Chief Justice of India. At the time of their appointment itself their age would have been determined and I do not understand how a dispute would arise later on. We are all aware that conditions like physical fitness, required qualifications and age are all to be satisfied at the time of appointment itself. When that is done, why should there be any need at a later stage to raise this point either by the Judge or the State? It is also not proper because it will not be in keeping with the dignity of the office of the High Court or Supreme Court Judge. All this could have been gone through while making the appointment. For the appointments already made, if there is some such dispute, they could have been left to take their own course.

2-00 P.M.

Mr. SPEAKER.—How? Without a procedure?

Sri G. V. GOWDA.—The President should determine the age while appointing them. If that is done, how can any dispute arise at a later stage?

Mr. SPEAKER.—Supposing there is a mistake committed unwittingly.....

Sri G. V. GOWDA.—How can it happen, Sir? He would not have raised this point while he passed his B.A. Degree or his Law Examination or at the time of appointment. That being so, is it proper for any judge to say that his age was not mentioned correctly at the Degree stage or the appointment stage?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It may some time happen that somebody else may raise this question.

Sri G. V. GOWDA.—Likewise, it is not open to the State to dispute the age at a later stage. The President, while making the appointment, must determine the age and it must be final and if any such cases are already there, they should have been left to take their own course.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member wants that once an appointment is made, nobody should correct it even if there is a mistake.

Sri G. V. GOWDA.—How can such mistakes creep in when such high appointments are made, Sir? Even the determination of age of a Supreme Court Judge by Parliament and age of a High Court Judge by the President in consultation with the Chief Judge of India, is also not relevant. Therefore, I submit that amendments sought to be moved to article 124 and 217 (a) are not quite relevant.

Clause (5) under article 222 reads:

“When a Judge has been or is so transferred, he shall, during the period he serves, after the commencement of the Constitution (Fifteenth Amendment) Act, 1963, as a Judge of the other High Court, be entitled to receive in addition to his salary such compensatory allowance as may be determined by Parliament by law and, until so determined, such compensatory allowance as the President may by order fix”.

Sir, article 222 empowers the President to effect transfers of the High Court Judges from one State to another State. The additional clause makes provision for the payment of allowance as would be determined by Parliament. Sir, in my opinion, no compensatory allowance need be paid to any Judge who is transferred for the simple reason that it creates differentiation. Suppose a Judge of Mysore is not transferred at all; he does not get any allowance. But a Judge, though transferred to another State in the same country, that is, India, he gets the compensatory allowance. After all, they are citizens of India. So, discrimination is sought to be created. It is not proper before the eye of law also. Therefore, I submit, that it does not stand to reason.

(SRI G. V. GOWDA)

So far as increase in the retirement age from 60 to 62 is concerned, in fact, the Law Commission has recommended that it must be raised to 65. As you are aware, Sir, the service conditions are the same as regards the appointment of Judges to the High Courts or the Supreme Court. Persons who are appointed to High Courts can be appointed to the Supreme Court also. Such being the case, when the age of the Supreme Court Judge is made 65, there appears to be no reason why the age of a High Court Judge should be only 62. Either it should have been kept at 60 or made it equal to the age of the Supreme Court Judge, i.e., 65 years, as the Law Commission has recommended. So far as Civil Servants are concerned, the Government of India have enhanced the retiring age of their civil servants by three years. In some other States also they have enhanced it by 3 years. So far as our State is concerned, the Government have not taken a definite stand on this matter. Government want to give extensions to service personnel at their whims and fancies or retire a person if they do not like him at his 55th year. The time has come when the Government should take a definite stand on this issue. Otherwise complications would result leading to abuse of power.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may touch the point on another occasion. This concerns the retirement age of judges.

SRI G. V. GOWDA.—Sir, there is no difference in the discharge of duties by judges of the Supreme Court and those of the High Court. The age could have been raised even to 65 years in the case of High Court judges. I am, however, opposed to the appointment of *ad hoc* judges. Already Article 224 provides for such appointment by the President on the recommendation of the Chief Justice of the Supreme Court.

I welcome the clause which permits filing a writ at the High Court under whose jurisdiction a cause of action arose irrespective of whether the Government has an office there or not. This is a welcome change.

The amendments to Article 311 are really disappointing. Under the present Article and under the interpretations given by the judiciary, the Government servants have certain guarantees. Before the executive can reduce or dismiss a civil servant they have to scrupulously follow certain procedures. They must first indicate the charges, hear the individual and then show cause why he should not be punished. Now the second opportunity of showing cause why such and such punishment should not be inflicted is sought to be eliminated. The appointing officer may conduct some kind of an enquiry and straightaway proceed to punish individual, who would have no chance to prove that the punishment sought to be imposed on him, is too heavy and not commensurate with the nature of his delinquency. Secondly, the enquiry officer can dispense with the enquiry if he so considers. He should only record it in writing. Such a procedure is dangerous and arbitrary. The affected person cannot prove his innocence. The essence of Article 311 is thus sought to be taken away and this will make the Government servants tend to cater to the pleasure of the executive. They cannot perform

their duties independently and their aim would be to keep themselves in the good books of the superior officers. Otherwise they are liable to be punished even without an enquiry. This is certainly not in the interest of the smooth functioning of the administration and is against all canons of justice and fairplay.

Under clause 12 even vacations are to be decided by the executive. The declaration of vacations should be left to the discretion of the Chief Justice or the Judges of the Supreme Court. Though this may be a trifle matter I feel the executive should keep out of the picture and should not dominate judiciary. The judges would begin looking up to the executive to carry favour and they cannot function in an atmosphere of detachment. Therefore I oppose this clause also.

† SRI GANJI VEERAPPA (Harihar).—I have only a few observations to make with regard to the Constitutional Amendment Bill. Under Article 128, in the proposed amendment, provision is sought to be made enabling the President to make an appointment of a retired High Court Judge to the Supreme Court. The Hon'ble Chief Minister was pleased to say that due to paucity of competent judges to be appointed to the Supreme Court, this provision was necessary. I submit that this is not a healthy provision. I do not mind increase in the age of retirement of High Court Judges—it may be raised even to 63, but appointment of retired Judges of the High Court to the Supreme Court is undesirable. Sir, I think it is not proper to put a man in the Supreme Court who has lost touch with the adjudication of cases in High Courts for a few years. It is not a very healthy amendment. So far as amendment of article 128 is concerned, it is not correct. With regard to the age, as I already submitted, I have no objection even if it is 63 or 64 because longevity nowadays in our country is more. People live long and we see men of even 70 years. In fact, our revered Prime Minister is 73 and we want him for several years more. Even if the age of retirement of the Judges in the High Court is extended to 65 years, perhaps it may not matter. So, instead of putting the other way, I submit that the age of retirement may be extended to 63 or 64 and the provision with regard to the appointment of retired High Court Judges may be avoided.

With regard to the other provision, viz., article 311, perhaps this amendment has been made after getting wisdom from a number of interpretations given by the High Courts and Supreme Court under article 311. In this case, the power given under the former article 311 was many a time used arbitrarily. So several government officers thought of taking the matter to the High Courts and the Supreme Court. In this case, law of cassius has been there on the question of administration of justice and in the matter of punishment whether the principles have been followed or not. So, instead of the words that were used in article 311, they have carefully avoided them and inserted the words "giving reasonable opportunity for showing cause. It would have been better if only provision for show-cause notice giving a reasonable opportunity had been made. No provision for enquiry was made. This enquiry before taking any action is absolutely necessary because enquiry

(SRI GANJI VEERAPPA)

contemplates giving an opportunity and even to take a defence evidence, if any, and taking a decision on full particulars. So, I think, in the light of the interpretations given by the several High Courts and the Supreme Court on this point, the Parliament has brought this change and has introduced the word 'enquiry' in all sub-clauses. It is a very healthy thing and we welcome that change.

I think there is not much to speak on the other provisions. So, welcome this amendment with these observations.

[SMT. BASAVARAJESWARI (CHAIRMAN) in the Chair.]

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಾಂತ್ರಿ ಈ 15ನೇ ಮತ್ತು 16ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೇರೆ ಈಗ ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಈ ಸಭೆಗೆ ಹಕ್ಕು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಈಗ ಒದಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರೋಷ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. 15 ಮತ್ತು 16ನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡೆಗಳನ್ನು ಎತ ಕ್ಲೋಸ್ಸರ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಏನು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ವಯೋಮಿತಿ 55 ವರ್ಷ ಇದ್ದಿತು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ವಯಸ್ಸು 60 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿ 55ರಿಂದ 58 ವರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ವಯಸ್ಸು 60ರಿಂದ 70 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಇಟ್ಟರೂ ಪೊಲೀಸರ್ ಸ್ಟಿಗ್ಮಾ ಇರುವವರೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಐ. ಎ. ಎಸ್ ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನು? ಯಾವಿಗೂ ತಿಳಿಯದೇ ಇರತಕ್ಕ ಗೌಪ್ಯ ವಿಚಾರವೇ? ಸರಿಯಾದ ಜನ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಯೋಮಿತಿ ಏರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗಾಗಲ, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಾಗಲ ನ್ಯಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಒದಿದ ಪಂಡಿತರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಂಥ ಜನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅನುಭವಸ್ಥರೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೇ ಏನೋ? ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದವರು ನ್ಯಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಣಿತರು ಅನುಭವ ಇದ್ದವರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಜಡ್ಡುಗಳು ಅಂಥವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ 60ರಿಂದ 62 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

2-30 P.M.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜಿಗಳ ರಿಟೈರ್‌ಮೆಂಟ್ ವಯಸ್ಸನ್ನು 60 ಇರುವುದನ್ನು 62 ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೊರಟಿದ್ದೀರ? ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವರಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ, ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅವರು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ನಿವೃತ್ತರಾದವರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಈ ನಿಮ್ಮ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ, ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಆಗುತ್ತೇನೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್

ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾಡುತ್ತೀರ. ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಿ ರಿಟೈರ್‌ಮೆಂಟ್ ವಯಸ್ಸನ್ನು 62 ರವರೆಗೆ ಏರಿಸಿದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಹ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ರಿಟೈರ್ ಆಗುವ ಡಿಸ್ಟಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಪ್ರಮೋಷನ್ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆಯೋ, ಅವರಿಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರುಗಳು ಈಗ ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 10-15 ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಸ್ಥಾನಗಳಿರಬಹುದು, ಇದೀ ಭಾರತಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ 150-250 ಸ್ಥಾನಗಳಿರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳ ಪ್ರಮೋಷನ್ ರೇಶ್ಯೋ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಇತಿಮಿತಿಗಳಲ್ಲ, ಅವರ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಡ್ಡಿ ತಂದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜುಡಿಶಿಯಾರಿಯವರು ವೇಗದಿಂದ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು, ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ, ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಲಾ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಲಾ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಈ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ನಿವೃತ್ತಿ ವಯೋಮಿತಿಯನ್ನು 65 ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ನಾನು ಲೋಕಸಭೆಯ ಪ್ರೊಸಿಡಿಂಗ್‌ನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯೂನಿಯನ್ ಲಾ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಲಾ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಲಾ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ? 62 ಎಂದು ಏಕೆ ಮಾಡಿದಿರಿ? 65 ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಏನನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಯೆಂದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಗಡೆ ಏನೋ ಗುಟ್ಟು ಇರಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ, ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಗ್ರಂಥ. ಈ ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಪದೇ ಪದೇ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತಂದು ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಆಗ್ರ ಮಾಡುತ್ತೀರ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಮೆಲ್ಬೋನೆಯಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಂತೆ ನಮ್ಮದೂ ನಗೆ ಪಾಟಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಬಾರದೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರು ಹೆರಿಟಿಜ್ ರೆಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಅಬಾಲಿಷನ್ ಬಿಲ್ಲು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ರಿಟ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಆ ಕಾಯಿದೆಯಾಗಿ 8 ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆಯೆಂದು ತಾವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಡರ್‌ರು ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ತಡೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 62-65ರ ವಯೋಮಿತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಯುವಕರನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವರುಗಳ ನಿವೃತ್ತಿ ವಯೋಮಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ಅವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗತಾನೆ ಹೊಸದಾಗಿ ನೇಮಕವಾದ ಸಂಸತ್ತಿನದ ಅಡ್‌ಮಿನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್-ಜನರಲ್ಲೂ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ರಿಟೈರ್ ಆದ ಮೈಸೂರಿನ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ಫೇರ್‌ವೆರ್ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಅವರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳೂ ಅವರು ಏನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರೆಯಲು ಏನೋ ಕಷ್ಟವಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಕಷ್ಟವೇನಿತ್ತೋ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನಿವೃತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ತಡಮಾಡಲು ಯಾವ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಎಷ್ಟು ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರೆದರೆ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ? ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೇ ಹೀಗೆ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಅವರ ಕೆಲಸವು ಡಿಸ್ಟಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟ್, ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟ್, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಮತ್ತು ಮೇಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಸಬಾರ್ಡಿನೇಟ್ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸೈಟ್ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ, ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ವುದು? ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಈ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇನ್ನು ಅವರ ಕೆಳಗಿರುವಂಥ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಲಿ ಎಂದು ತಮ್ಮ ನೋಟಸಿಗೆ ಇದನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು, ಅನ್ಯತಃ ಇನ್ನಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಆದವರನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಆದವರನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಗಳು ಇರಬೇಕಾದಂಥ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಸ್ಥಾನ ಪೂಜ್ಯಪೀಠ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಇಂಡಿವಿಜುಯಲ್ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ರಾಜಕೀಯ ಜನಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಈ ಪೂಜ್ಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ? ಅವರು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಮತ್ತು ಜುಡಿಸಿಯರಿ ಸಫರೇಷ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಈ ತರಹ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಗಳನ್ನು ಕೆಳದರ್ಜೆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಪೋಸ್ಟು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು, ಅದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಿದಿರಿ. ಮತ್ತೆ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕೈವಾಡ ಈ ತರಹ ನೇಮಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ರಿಟೈರ್ಡ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಗಳನ್ನು ಲೇಬರ್ ಅಪಿರೇಟ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಗೆ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ರಾಜ್ಯದ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುನ್ನತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅಂಥವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಅದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ಥಾನವಾನವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಾರದು.

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಕಾರ್ಮಿಕ ವಸತಿ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾನೂನಿಲ್ಲದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ರಿಟೈರ್ಡ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಗಳನ್ನೇ ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ರಿಟೈರ್ಡ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆವು.

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಇದು ಕಾನೂನಿಲ್ಲದೆ. ಲೇಬರ್ ಅಪಿರೇಟ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಅಥವಾ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು, ಎಲ್ಲ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಗಳು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಸೇವೆಯ ರಾಧೆ ಹೊಂದುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೆ, ಅದು ಕೆಳದರ್ಜೆ ಕೆಲಸ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಗಳನ್ನು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ; ಲೇಬರ್ ಕೂಡ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರ ನೇಮಕವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇನ್ನು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಅದಮೇಲೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಗಳು ರಾಯರಾಗಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕೆಂದು ಅಂದರೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಆಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಡ್ಜ್ ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಡೆಲಿವರ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ, ಅನುಕೂಲವಾಗಿ, ಎರಡು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಗಲಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಸೋಜಿಗ; 62ಕ್ಕೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ನಡುಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ತಲೆ ನಡುಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ್ಯುರ್ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 62 ವಯಸ್ಸು ಆದಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಆತೆಯೇ? ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ fundamental right affect ಆಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಈ ರೀತಿ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಜಡ್ಜ್ ಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದ, ರಾಜ್ಯಾಂಗವು ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿವೃತ್ತ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಅಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟರೋ ವಿನೋ; ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.....

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Under this Amendment, they get anction.

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is an enabling Section.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಅವರ ಗಿರಾಕಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ಅಪೀಲು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆಗ he may bring some pressure. ಅದರ pros and cons ಏನು? ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷ, ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಏಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದೆಂದೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗಮಾಡುವುದು ಇರಲಿ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

[Mr SPEAKER in the Chair]

ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಕೆಲಸಮಾಡದೆ, ಅವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ lethargic ಆಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಜಡ್ಡುರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇಂಥವರಿಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿದೆ. ಅವರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ವಯಸ್ಸಿನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.....

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble member talking on hypothetical grounds? Has he any basis to show that High Court Judges are lethargic?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಎರಡು ವರ್ಷ ಅವರು ಜಡ್ಡುಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದು lethargy ಅಲ್ಲವೇ?

Mr. SPEAKER.—Complicated points are involved. ...

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Two years after the hearing of cases, they forget whatever they heard and their age comes in the way. Something will be wrong with their physique.

Mr. SPEAKER.—That is why I say that his presumption is wrong. He presumes that something is wrong. Absolutely not. Please come to the next point.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—They have not delivered judgment till to-day. They have kept Government, and Patels and the Shanbagues and the entire country under suspense. We do not know what will happen. The Hon'ble Minister hopes that he will get judgment in his favour. Kindly accept the Law Commission Report. We are prepared to accept 65 years, but you don't want to do it. You are accepting piecemeal; now you want to make it 62 years; after two years you will make it 64 years.....

Mr. SPEAKER.—All the force of his argument has gone. He says that 60 years is bad; 62 years is worse, but 65 years is good.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—62 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಲಾ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಾ ರ್ಥೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರೂ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಮಹಾವೀರ ತ್ಯಾಗಿಯವರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೂ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತು ನಡೆದು ಅವರಿಗೆ ಮಾತ ನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಮಾತನಾಡಬಹುದು ಎಂದರು. ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಿದ್ದು ಪಡಿಯನ್ನು ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ತಾವು ಇಬ್ಬತ್ತು ಯುವಕರನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ, ಆಶೋತ್ತರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ deprive ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಮೇಲಿನಿಂದ ಬಂದಿದೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ, ನೀವೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಪದೇ ಪದೇ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದೂ ಸರಿಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾನು ಮಾಡಿದಂಥ ಅನೇಕ ವಿಧಿ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ, ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತಾರು ಸಾರಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಿದರೆ contempt ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಯವ್ಯಯ ಅಧಿ ವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ "You have no right to speak" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊನ್ನೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟಿನ ಜಡ್ಜ್ ಮೆಂಟಿಗೆ ಪಂಜಾಬಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ, ಕೈರಾನ್ ಅವರು ಪಾರ್ಟಿ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ contempt ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿವೃತ್ತರಾದ ಜಡ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಆಸೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ಕಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಜನರಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜಿಗಳನ್ನು, ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಕ್ಸಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಾರದು, ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ನಾನು ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಚಾಗ್ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಳವಳವೇ ಉಂಟಾಯಿತು; ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೀಗಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ? ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜಿಗಳಲ್ಲಿ executive ನ good books ನಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನಾನು ನಿವೃತ್ತನಾದ ಮೇರೆ ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು.....

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble member very serious to go as an Ambassador?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You are already aged. Therefore I request the Government to recommend your case for being sent as an Ambassador to some country. We will be happy, because you can do much service to the country.

Mr. SPEAKER.—I am not going.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—God bless you!

ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಏನೇನೋ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ treat ಮಾಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು, ಯಾರ ಕಡೆಯವರು, ಎತ್ತ ಕಡೆಯವರು ಎಂದು ನೋಡುವಂಥ ಒಂದು political pull ಇದೆ.

ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ—ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ನಡೆದಂಥ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಅಂಥ ಮಾಡಬಾರದಂಥ ಒಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅವರು ಇವತ್ತು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇ ಈ ಚಾಲ್ನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ವಿಧಿ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀಟಿಂಗ್ ಜಡ್ಜಿಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ—ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪ್ರಾಕ್ಸೀಸ್‌ಗೆ ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಅರೋಯನ್ಸ್ ಇದೇರಾ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನೆರಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಾವು ಇದನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ತಮ್ಮ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—Sir, I will not take much of the time of this august House while discussing the amendment No. 15 to the Constitution. So far as clause 2 is concerned, that is about determining the age of the Supreme Court Judge I do not understand why such small matters should necessitate an amendment to the Constitution which is the basis of all that we have to do in this country. The Constitution is meant for basic principles and not for such minor details. I think, it is due to dispute regarding the age of one of the judges that this matter has moved the Parliament to amend the Constitution. That is not a good precedent.

Mr. SPEAKER.—Does the member not therefore think that the absence of a provision was the handicap?

Sri V. S. PATIL.—But this is not a good precedent to bring an amendment to the Constitution for the sake of one or two instances.

In clause 4, the age of High Court Judges has been increased to 62. On this, there is a great controversy and from the point of view of giving employment to the rising generation, to the younger people and the promising youths, it is better to restrict the age to 60 rather than extend it to 62. The argument that is advanced is about experience. Unless younger people are employed and given a chance, how can we get experienced people? So, this bogey of experience is not at all good. When we want to solve the big and grave problem of the educated, it is not feasible to increase the age of retirement of these judges.

Then, Sir, I will only touch clause 10. Here, the rights of the civil servants are curtailed. Under article 311, some fundamental rights have been given to the services before they are punished or reduced or dismissed from the service. Here, some arbitrary powers are to be delegated to the superior officers and this will definitely come in the way of honourably and independently executing one's duty as a Government servant. Sub-clause (a) of clause 10 (2) reads:

“where a person is dismissed or removed or reduced in rank on the ground of conduct which has led to his conviction on a criminal charge.....”

What is this criminal charge? It has not at all been defined in the Constitution. Sir, now all the Legislatures of the States and the Central Legislature are making laws by which we are creating new kinds, or several types of offences. Even smoking beedy or cigarette in a cinema house or a prohibited area is an offence. It is also a criminal charge. So, criminal charge of this type may go to the very root of the case. So, what is criminal charge, must be clearly defined. A moral turpitude or something like that must be there. Merely to say ‘criminal charge’ is rather dangerous.

Sub-clause (b) of the same clause reads:

“where the authority empowered to dismiss or remove a person or to reduce him in rank is satisfied that for some reason, to be recorded by that authority in writing, it is not reasonably practicable to hold such inquiry;”

(SRI V. S. PATIL)

That is a most arbitrary power that is being given the persons who can dismiss or remove a Government servant. It clearly denies the fundamental right to serve honestly and efficiently in any department. This is wiping out of any right that has been given under the law or practice to the Government servant and definitely this will destroy the morale of the staff.

Then, Sir, sub-clause (3) reads :

“ If, in respect of any such person as aforesaid, a question arises whether it is reasonably practicable to hold such inquiry as is referred to in clause (2), the decision thereon of the authority empowered to dismiss or remove such person or to reduce him in rank shall be final.”

This is too much. So, I submit that these amendments covered by clause 10, are radical and these provisions will reduce the Government servant to mere slavery.

They will have to obey the orders of the superiors implicitly whether such orders are illegal, good, authorised or not. If they do not implement the orders, their services are likely to be in jeopardy and they have no remedy as to the reasonableness of the opportunity. I submit that this clause is detrimental to the best interests of the administration and would demoralise the services. This amendment should not be supported by this House.

3-00 P.M.

SRI K. H. RANGANATH (Mudabidri).—I rise to oppose the amendments as brought before this House. Many Members have pointed out that frequent meddlings with the Constitution would not be good. This is the 15th amendment to the Constitution in 15 years and this is not a good trend.

As regards the age of Judges of High Court, I am opposed to the enhancement from 60 to 62 years. As my friends argued it would work against the interests of the young people who are sufficiently equipped, qualified and experienced. With regard to clause 3 of Article 128 enabling retired High Court Judges to become Supreme Court Judges, in the original article only judges of High Court can become Judges of the Supreme Court. Now what will happen is that taking advantage of the amendment, inexperienced judges are likely to be appointed to the Supreme Court. Retired Judges who could not have had a chance, become Judges of the Supreme Court in the normal course that could be brought by the back-doors. I do not know why this amendment is brought when the present provision is working well and no difficulties are experienced.

With regard to clause 5 of Article 222, I fully endorse the view that Judges should be liable to be transferred from one High Court to another

but I do not understand the need to pay such transferred judges compensatory allowances. Officers in the Central Cadres like the I.A.S. or the I.P.S. are liable to be transferred anywhere in the country and yet are not entitled to any allowances other than what is normally due to them as salary. That being so, I do not know why Judges should be treated differently.

As regards Article 224, it presents a peculiar situation. As it is, the article provides for the President to appoint Additional Judges on the advice of the Chief Justice, if it is found that there are large arrears. But under the amendment now proposed it is the Chief Justice that would appoint such additional judges in consultation with the President. This would once again give scope for retired people to go with a mercy petition or representation to the Chief Justice and seek his favour. After all, human beings are open to temptation and the Chief Justice of the Supreme Court is no exception to it. I oppose this amendment also.

The most important amendment concerns Article 311. It is not the big officers with pull and influence that would suffer but the petty officials, who are more prone, to be dealt with severely. Under the amendment they would be subject to a good deal of harassment. Even the present Article gives limited scope to a Government servant and this is further sought to be curtailed by the amendment. In fact under sub-clause (b) discretion is given to the enquiring officer even to dispense with the enquiry, if only he can record it in writing. This would give unwarranted discretion to the executive officers and would result in injustice. There is no right of appeal against this action and the appointing authority is the final authority. This clause is detrimental to the interests of the administration. The decision of the appointing authority cannot be Solomon's judgment. There is much likelihood of abuse of power. I oppose the amendments to Article 311.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಇದುವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದರೂ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮೂಲಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಅದರಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಹಿರಿಮೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಅದು ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಅಶೀತ ವಾದುದು. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಡ್ಡುಗಳ ಮುಸ್ಸಿನ ಪರಿಮಿತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿರುವುದು ಶಾನೇ ಸಣ್ಣ ಫುಟ್ಟು ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಫಸಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಅಭೀಷಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಾದೀ ಸಮಾಜ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿವೆ. ಇಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾನ್ಸಿಡ್ ಹತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :—

(b) “where the authority empowered to dismiss or remove a person or to reduce him in rank is satisfied that for some reason,

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ದೇವ್)

to be recorded by that authority in writing, it is not reasonably practicable to hold such inquiry..."

(c) "where the President or the Governor, as the case may be, is satisfied that in the interest of the security of the State it is not expedient to hold such inquiry..."

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು 55 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರಿಟೈರ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟು ದೇಶನುತ್ಥಿ ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಮುನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ನಾನು ನೆಹರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸು ಆಗಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ತರುಣರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅವರಷ್ಟು ನಾನು ತರುಣನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಅವರವರ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಹೋಗು ತ್ತದೆ. ಮುನ್ನಿನಿಂದ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆದು ತರುಣನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಮರಾಜರ ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿಲ್ಲ? ಸಮಾಜವಾದ ವನ್ನು ಯಾರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಆಗಿ ಬನ್ನಿರಿ, ಮುನ್ನು ಅದಮೇಲೆ ರಿಟೈರ್ ಆದರೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾತ್ತವಾದ ಧೈರ್ಯವಿದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಎಂದಿಗೂ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು complicated cases ಒಂದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬರ್ಚು ಬರ್ಚು ಕಡಮೆ. ಆವಾಗ conscientious ರಾಯರುಗಳು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸದ ಪ್ರಮಾಣ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. There will be more jobs than man to man then. ಈ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಜನಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಗುಣ ವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಜಡ್ಡುಗಳ ದೃಷ್ಟಿ ಕಾಲ ಮಹಿಮೆ ಬದಲಾ ವಣಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಏನು ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಬದಲಾಣಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ್ದೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜ ನ್ಯಾಯದ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲಮಹಿಮೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲದ ಹಳೆಯ ಜಡ್ಡುಗಳು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ತಪ್ಪು ಜಡ್ಡುಮಂಟುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಷಯ ಖರ್ಚು ದೊಡ್ಡ ಮನಃಷ್ಯರಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿಯಿಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ, ಇದೇ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರುರವರು ಮತ್ತು ನೆಹರವಾದರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಏಜನ್ಸಿಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಸದರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಸೇರಿದಾಗ, ಸಭೆಯ ಆನುಮತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾ ಯಿತಿ, ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ. ಆವಾಗ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ, ಅದರಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆವಾಗ ನಿಜವಾದ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಕಟ್ಟುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಬೆಲೆ ಒಂದೇ ಒಂದು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿರುವುದು ಇತರರಿಗೆ ಮೇಲ್ಕುಂಟೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಈ ತರಹ ಮಾಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೇ ಅದರ್ಶ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು? ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಅಮೆಂಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವತ್ತು ರೈಟ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಮುಂದೆ ನೋಡೋಣ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಬರೆದಿರುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾಯಿಂಟು ಸಮಾಜ ನ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು with the idea of social justice. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉರಿಂದ ಉರಿಗೆ ಈ ಜಜ್ಜುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಏಕೆ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಾರೆಯೇ ಅಲ್ಲೆಯೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಯಿತುಂಬಿ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಏನೇನೋ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆ

ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಈಗ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾಲ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒದಗಿದೆ; ಈ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿವೇರಾ ಚುರುಕಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡದೆ, ಇಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಡಿ; ಹೀಗೇಯೇ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಇರಲಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು social justice ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿ, ಅವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ನಿಜವಾದ ದೇಶಸೇವೆಮಾಡಿದ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೀವು ರಬ್ಬರ್ ಸ್ಟಾಂಪ್ ನುಮ್ಮನೆ ಹಿಡಿದರೆ, ಆದರಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀಜಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "The freedom that we gain without struggle is not worth that" ಸಾಕ್ಸೆಟೀಸ್ ಅದೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "That which is gained easily has gone easily" ಎಂದರೆ ಇವರಿಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿ, ತಪ್ಪು ಒಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಮೊದಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಇದನ್ನು ನೃಪ್ಪಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿಯೋಗವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು oppose ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಆಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಯಾವುದನ್ನು ಯಾವ ತರಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ರೋಕನಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜಟಿನ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕರ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎನ್ನುವುದು ತಾನಾಗಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬೇಕಾದರೆ, ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಭದ್ರತೆಯಿದ್ದು, ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಏನೋ ಯಾರೋ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಹಿತರದ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಇರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂದು, ಇಂಥ ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳೋಣ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble member cannot impute motives.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಮೋಟೀವ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇಂಥದ್ದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಒಂದು ನೌಕರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, minimum qualification, L. S. ಎಂದು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಾಜುಯೇಟುಗಳು, ಡಬಲ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟುಗಳಿಂದ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವನೊಬ್ಬನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮಿಕ್ಕವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಜುಯೇಟಾದವರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವನು S.S.L.C. ಯಲ್ಲಿ ಫೇರಾಗಿದ್ದರೆ, S.S.L.C. failed qualification ಇರಬೇಕೆಂದು advertise ಮಾಡುತ್ತಾರೆ Intermediate passed, B.A., ಮುಂತಾದ ಜಾಸ್ತಿ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ S.S.L.C. ಫೇಲರ್ ಆದವನನ್ನೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜ್ಯಸಭೆ, ಲೋಕಸಭೆ, ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಮುಂದೆ ತಂದು, ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ, ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಗೌರವ ತರುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಮೋಟೀವ್ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳ ಹಿತವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದರೋ, ಅವರು ಈಗ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯುವವರೆಗೂ ಇರುತ್ತಾರೋ, ಇಲ್ಲವೋ. ಇಂಥ ಮನೋದೇಶಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಣ್ಣ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ, ತಮ್ಮ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಯಿಂದಲೇ ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ)

ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ enquiry ಮಾಡಿ ಅವನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನೆಂದರೆ ಅದೇ final judgement ಎಂದರೆ ನಾವು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಯಿತೇ ? ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ enquiry ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅಗತ್ಯ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಏನು ? ಅವನಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು.

3-30 P.M.

ಜಡ್ಜಿಗಳ transfer ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲೋಯನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೂ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಆಯಾಯಾ ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ಆಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಬೇರೆ ಕಡೆಯವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಉತ್ತಮ.

ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ಇಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

[Mr. Speaker in the Chair.]

† Sri S. NIJALINGAPPA.—This Resolution is before the House for the ratification of the 15th amendment of the Constitution. The one point that has been urged by many Hon'ble Members is that we should not lightly deal with the Constitution and amend it at all. After all, let me submit that our Constitution is a written Constitution but flexible. Unless the Constitution becomes flexible, it is very difficult that it can subserve the interests of the nation for any purpose. At a time when we are building up this nation; many changes will have, of necessity, to be made and it is, therefore, that it is sometimes thought necessary to amend the Constitution and it is not so except under grave necessity and imperative necessity. This is the 15th amendment and immediately thereafter we have the 16th amendment. During the past 16 years we have had only 16 amendments, one amendment a year on an average. I do not think it is much, considering the vast amount of change that is taking place in this nation, politically and much more so to subserve the interests of the nation in building up its economy. Therefore, to that end, we have to see that the Constitution subjects itself usefully and pliantly.

Regarding the present amendment, of course, some friends, like my friend Sri Revnnasiddappa, always find suspicion; he thinks that something is there which we mean it is not very strange. I have absolutely no idea that there is anything which motivates the Central Government and the Parliament in having passed this Bill. Absolutely nothing except that sometimes it becomes necessary to appoint Judges and retired Supreme Court Judges are not available in a particular contingency. Therefore, they go to High Court Judges. It is not a common thing; it is most unusual. Even for unusual things we have to prepare ourselves. No doubt, the Law Commission has recommended

that the age of retirement of High Court Judges may be raised to 65 years ; I for one would have it at 65 years. Let nobody mistake at it. The Judges who are to be appointed would be men of mature knowledge, probity and wisdom and as time goes on, they are supposed to become more mellow to appreciate matters placed before them for adjudication. I am told in England, time was when the Judges would retire at will and in America even today there is no time limit for retirement, though sometimes they retire at 70 years. In England, the law has been amended to let them retire at 72 years. 65 years in India would not be much. You are living for a longer period than before ; the span of life has increased during the last 16 years from 26 to 42 years. Therefore, 65 years is not much. But all the same, I would now stand at 62 years because it is a compromise as it were. The Law Commission has recommended that even Judges of the High Court may be allowed to retire at the age of 65; but they put in another clause, namely, that those that are already there should retire at 60 years. To bring about a compromise and, according to some friends, to see that the younger men will not lose chances, it has been made 62 years. I think it is a very welcome compromise and the Parliament in its wisdom has accepted 62 years.

Much was made of the amendment to Article 311. In fact, as one who knows something about administration, to punish erring officials has become a problem. Therefore, it is to be made quicker and more expeditious. I do not think even the amendment, as it is today will satisfy me, but it is something better than the old, more cumbersome procedure in dealing out punishment to erring officers. Therefore, it is an improvement over what is existing today. And regarding other clauses of the Bill as it has been passed by the Parliament, nothing much has been made out except regarding transfer of Judges. Transfer of Judges is not made on any political grounds. To bring about a sort of integration even in the judicial service, they have to go from one place to another. I do not mean if judges are allowed to remain in their native State, they will not be behaving well. In fact, there is absolutely not even a whisper of suspicion about the integrity of our Judges. It is a matter of pride for every Indian that the Indian Judges as a class, are very much respected and very much honoured not only in our country but also outside. I have got everything to say in their favour. This question of transfer is contemplated because we want that they should go from one place to another. For a Judge who has lived in a particular State, to go from that State and live in a different State is very difficult because he has accustomed himself to a particular standard of living. Therefore, when he goes out, it is but natural that he must be enabled to go there and live in comfort. We are in the habit of saying that they get a lot of money. They do get a lot of money, but people who get a lot of money, spend a lot of money. I know the case of an Advocate who was made Judge of the Bombay High Court. He could not remain in that position for more than 4 months. I asked him the reason. He said : ' I cannot cope with this pay. It does not satisfy me even in regard to paying off my establishment.' As an Advocate, that gentleman was

(SRI S. NIJALINGAPPA)

getting quite a lot of money. Therefore, we shall not say that what is paid to them is very high. No doubt, from a common point of view, it may look a bit high. They must be kept free of troubles, free of economic difficulties; therefore, their pay is made purposely high and when they are transferred they have to adjust themselves. Therefore, something more has to be given.

I do not think there is any thing more for me to say. There is welcome for this, except that certain criticisms were made. I request the House to ratify the Resolution. Possibly they will read the Debate as published. I request the House to ratify the Resolution.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“ That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (15th Amendment) Bill, 1963, as passed by Houses of Parliament.”

The Resolution was Adopted.

Official Resolution re : Ratification of the 16th Amendment to the Constitution

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—I beg to move :

“ That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (16th Amendment) Bill, 1963 as passed by Houses of Parliament.”

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“ That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (16th Amendment) Bill, 1963 as passed by Houses of Parliament.”

† Sri S. NIJALINGAPPA.—Sir, this is a simple measure and I think nobody will speak against the spirit underlying the passing of this Bill by the Parliament. I am sure that what has been urged already would not be urged again. Enough has been said and there is nothing in urging the same point. Sir, there are certain attempts to interfere with the unity of this country. There are certain political parties which think of disintegrating the country. This has to be put an end to. It is with that end in view, that the Government appointed the National Integration Council who recommended that when Members set up as candidates to the Legislatures or the Central Legislature, they must make it a point and take an Oath that they stand for the integration of this country. Therefore, it is a simple amendment and I do not think Members may speak much about it. I commend it for the ratification of the House.

† ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ತಿರುಳಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ